

Afganistan: Ortak Acılar ve Yeni Feryatlar

23.08.2026 • İran Komünist Partisi MLM, Osyan • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Okumakta olduğunuz yazı Osyan

tarafından yazılmış ve çevrilmiştir. İngilizcesi için revcom.us sitesini, farsçası için ise bu linki tıklayarak edinebilirsiniz.

15 Ağustos 2021’de dünyanın afallamış bakışlarının önünde, ABD emperyalizmi ve müttefiklerinin yirmi yıllık askeri müdahale, yayılma ve planlarının içi boş ve çarpık sonuçları puf oldu. NATO ve Pentagon’un silahlandığı 300.000 kişilik ordu yıkıldı; birkaç on bin kişilik Talibanlı cihatçıya en ufak bir direniş göstermeden teslim oldu ve kadınların köleleştirilmesinin prangalarının serbestçe vurulmasını sağladılar.

Dünyanın farklı yerlerinden yüz milyonlarca insan, Kabul havaalanından gelen görüntülerle kapitalist sistemin dünyamıza dayattığı pisliği sansürsüz ve aleni bir şekilde gördü.

Afganistan’dan sonra ABD öncülüğünde bu sistemin felaketleri Filistin’de, Suriye ve İran’da ve dünyanın başka yerlerinde devam etti. Dünya bütün bu yıkımı ve karanlığı görmesine rağmen ne kafasını utanç duvarına vurdu ne de kapitalist sistemin ürettiği bu pisliği henüz kusabildi.

Farklı biçimleriyle İslamcılık-İslam Cumhuriyeti, Taliban, Afganistan’ın cihatçı partileri, DEAŞ vd-tarihin derinliklerinden çıkmadı. Miadı dolmuş siyasi ve toplumsal bir güç olarak emperyalist güçlerin yıkım dolu tahakkümüyle zıtlaşan bir tepki olarak ortaya çıktı. Aslında bu İslamcılar en başında finansal, askeri ve örgütsel anlamda ABD ve CIA tarafından destekleniyorlardı. Ve ABD emperyalizmine Rus emperyalizminin Afganistan’a olan saldırganlığına karşı savaşında inanılmaz bir destek sundular. Ancak gittikçe ABD çıkarlarına bir tehdit olmaya başladılar ve ABD emperyalizmiyle İslamcı köktendincilik arasındaki çatışma Orta Doğuyu tahakkümü altına

almaya başladı. Özellikle de kadınlar için vahşet, acımasızlık ve yıkım dolu bu çatışma bölge halkları için katlanılamazdı.

ABD'nin hem beş yıl önce Afganistan'dan çekilmesi hem de İran'a karşı devam eden saldırıları ABD emperyalizminin zorunlulukları ve önceliklerinin bir sonucudur. Hem Afganistan hem de İran'da halkımız bu çıkarların ve ABD emperyalizminin ezilen ülkelerle kurduğu yıkıcı ilişkilerin birer kurbanıdır. Ancak bugün dünyadaki büyük değişikliklerin bir sonucu olarak ABD iktidarının önünde daha da büyük zorluklar durmaktadır ve bu durum mevcut yıkımı çok daha dehşet boyutlara çıkarmaktadır.

Bu durumu ve barındırdığı tehlikelerle potansiyeli anlamak Afganistan'daki koşullara cevap verebilmekte büyük bir öneme sahiptir. Böylesi daha geniş bir çerçeve "cumhuriyet, sivil toplum ve demokrasi" arayışının veya "Afganistan İslam Emirliği" ve "ılımlı Taliban" altında "güvenlik" illüzyonlarının ne denli beyhude olduğunu berraklaştıracaktır. Bu aynı zamanda, kırk yıllık yenilgi, savaş ve felaket döngülerinden doğan umutsuzluk ve hayal kırıklığının, ya da bu denli yozlaşmış, acımasız ve derinden baskıcı bir dünyaya duyulan öfke ve nefretin hangi yönde dönüştürülmesi gerektiğini de göstermektedir; öyle ki nihayetinde, tümüyle farklı bir dünya yaratmaya dair kolektif bir umut, tam da bu felaketin bağrından doğabilsin.

Demokrasi özlemi duyan Afgan halkına ve demokrasiyi hala ABD'nin "demokrasi dağıtan" bombalarıyla alabileceklerini hayal eden İran halkına: Afganistan'daki ABD reformları, yıkıcı ve yolsuz "projeleri", kendi yolsuz kuklalarının gırtlaklarına kadar akıttıkları paralar ve fonlar büyük şehirlerin birkaç kilometre ötesine bile geçemedi.

Afganistan'ın köyleri ve mahalleleri elektriksiz, refahsız ve temel ihtiyaçlardan uzak bırakıldı. Amerikan drone ve bombaları düğünleri, hastaneler, ve köyleri yok etti. Kapitalist emperyalizmin ekonomik ve siyasi işleyişi bütün bölgede gerici İslamcı hareket ve akımların oluşmasına, büyümesine ve güçlenmesine neden oldu. ABD defalarca kez Irak'ta, Kürdistan'da ve daha pek çok yerde müttefiklerine ihanet etti. Umutlarınızı rüzgara bağlamayın.

Umutlarını Taliban altında "güvenlik" bulacağını düşünen Afgan halkına ve inançlarını İslam Cumhuriyeti'nin "direnişine" bağlayan İran halkına: Bu güçler emperyalizm karşıtı değildir aksine emperyalizme bağımlıdır. Ve kesinlikle de özgürlüğün

güçleri değillerdir. İster Sünni ister Şii olsun İslam ve İslami şariat yasaları insanların insanlar tarafından sömürülmesini, ayrımcılığı, sosyal hiyerarşiyi, kadınların köleleştirilmesini, başkalarına karşı nefreti, cehaleti, batıl inancı ve baskıyı içerir.

Taliban liderleri bir avuç gerici baskıcı ve sömürücüdürler ve kaçınılmaz biçimde sömürücü ve ayrımcı sınıf temelli üretim biçimine ve toplumsal düzenine bağımlıdır. Aynı şekilde Afganistan İslam Emirliği’de işçilerin ve köylülerin korkunç sömürülmelerine ve kadınların ezilmesi üzerine kurulmuştur. Böylesi bir düzende herhangi bir güvenlik bulunamaz. Kaçınılmaz olarak ekonomik ve toplumsal üretimi emperyalist güçlere bağlayarak bağımlı bir pozisyon alacaklardır. İster Amerikan, Avrupalı veya Çin ve Rus emperyalizmi olsun suçlarıyla bölgedeki miadı dolmuş emperyalist kanadı güçlendirecek ve nüfusun kimi kesimlerinin zihinlerinde onları meşrulaştıracaklardır. Son tahlilde emperyalizmi güçlendireceklerdir.

Umudunu kaybetmiş olanlara: Taliban’ın konsolide olmasının ardından Afgan nüfusunun büyük bölümü özellikle de orta tabakadan gelen entelektüeller derin bir çaresizlik, yenilgi ve umutsuzluk hissetmektedir. Kırk yıldır bitmek bilmeyen yabancı işgali ve iç savaş, sefalet ve yerinden edilmeler, yolsuz ve baskıcı hükümetlerin işe yaramazlığı ve ayrımcılıkları ve son olarak Taliban rejiminin iktidara dönüşü onları hayal kırıklığına uğrattı. İşgalci emperyalistlerden ve onların teröründen, onların müttefiklerinden ve ajanlarından; gençliklerine, hayatlarına ve hayallerine karşı dayatılan gerici İslamcılardan nefret etmeye sonuna kadar hakları var ama umutlarını kaybetmeye asla! İllüzyonlar yok edilmeli ve umutlarımız gerçeklik içerisinde bulunmalıdır.

Şayet hakim sosyo-ekonomik ve siyasi sistem değişmezse ve çabalarımızla mücadelemiz bu sistemin sınırları içerisinde kalırsa Afganistan, İran ve tüm dünya bugünden daha da kötü olacaktır. İslam Cumhuriyeti ve Taliban gibi rejimlerin, İslami köktendinci güçlerin yükselişi ve ABD’de faşist bir rejimin iktidara gelişi tıpkı yıkım dolu savaşların ve hatta nükleer savaşın, çevrenin yok edilmesinin olduğu gibi küresel kapitalist sistemin işleyişinin sonuçlarıdır. Afganistan, İran ve dünya halklarının kapitalist sisteme ve onun her ülkedeki kurumlarına-en önemlisi yöneten rejimlere-karşı mevcut sistemin sınırlarının dışına çıkacak araçlar, amaçlar ve dünya görüşüyle mücadele etmekten başka bir seçeneği yoktur.

**İnsanlığın umudu, bu karanlıktan bilinçle ve cesaretle ışığa doğru bir yol açacak
Afganistan halkının cesur kesimlerine özellikle de kadınlara bakmaktadır. OSYAN
(İsyan) bu yola kararlılıkla bağlıdır ve yanınızda duracaktır.**